

Federalno ministarstvo obrazovanja i nauke nagradilo sedamdeset troje najboljih

ONI SU STUDENTI ZA DESET

Uporni, borbeni, pametni i svestrani. Oni pomiču granice, primjer su drugima i budućnost su naše zemlje. S prosjekom ocjena od skoro deset, najbolji su studenti u Bosni i Hercegovini. Razgovarali smo s njima o tome kako vide svoju budućnost, šta ih motivira da budu uspješni te da li se u svojim strukama mogu ostvariti u Bosni i Hercegovini. Ovo su priče i poruke nekih od njih koje je ove sedmice Federalno ministarstvo obrazovanja i nauke nagradilo na prijedlog javnih visokoškolskih ustanova u kojima su studirali prošle školske godine

Piše: Enisa KEZO
enisa@stav.ba

NUSMIR MEKIĆ

Nusmir Mekić student je pete godine Fakulteta elektrotehnike u Tuzli. Nedavno je na ovom fakultetu diplomirao te se odlučio nastaviti studiranje i usavršavanje, što mu je kao zlatnom studentu generacije besplatno omogućio Univerzitet. Ubrzo nakon diplomiranja, pronašao je zaposlenje te trenutno radi u jednoj privatnoj firmi u Tuzli.

“Nakon što sam završio Gimnaziju ‘Ismet Mujezinović’ u Tuzli s odličnim uspjehom i nakon nekoliko dobrih rezultata na takmičenjima iz matematike i fizike, odlučio sam se na elektrotehniku kao na jedan veliki izazov. Tada nisam znao kompleksnost ove struke, ali sam se ubrzo uklopio i zavolio ovo što učim i radim”, kaže Mekić.

Njegov je prosjek ocjena 9,75, a kaže da mu je čast dobiti priznanje najboljeg studenta u Bosni i Hercegovini. “Meni je svako priznanje i ostvareni uspjeh motivacija za dalje napredovanje, pa tako i ovo. Pored toga, moja osnovna motivacija proizlazi iz ljubavi prema ovome

čime se bavim, tako da sa zadovoljstvom učim nove stvari i usavršavam se. Smatram da je najveća nagrada znanje koje sam dobio, a najveće priznanje uspješno je završen posao”, obrazložio je Mekić.

Uz studiranje i posao, radi i na raznim projektima koji bi mogli postati start-up firme, a koje je predstavljao širom Bosne i Hercegovine, ali i na međunarodnim takmičenjima, kakvo je “University Startup World Cup”. Osim toga, radi i na drugim manjim elektroničkim projektima koji imaju potencijal postati novim proizvodima, a koji svoju primjenu imaju u energetici i srodnim naukama. Na čelu je Udruženja studenata Fakulteta elektrotehnike u Tuzli, u kojem s kolegama organizira stručne posjete, seminare, takmičenja... Ponosni je član organizacije “Kupuj 387”, u kojoj radi na promociji domaćih proizvoda, ali i proizvođača.

“Završio sam veći dio studija i uspješno pronašao posao. Planiram nastaviti s radom, ali i dati sve od sebe kako bih napravio što veći utjecaj na naše društvo s nadom da ćemo zajedno napraviti mnogo velikih pozitivnih promjena. Moja struka još se dobro drži u našoj državi. Većina kolega pronađe zaposlenje. Kako su uvjeti u Evropi mnogo bolji nego kod nas, dosta njih odlučuju se i na odlazak u inostranstvo. Ovim putem ih pozivam da ostanu u Bosni i Hercegovini, da zajedno popravimo situaciju za nas, ali i za buduće generacije. Posebno je važno da visokoobrazovani ljudi ostanu, naročito najbolji studenti, jer su upravo oni potencijal koji nam treba za pozitivne promjene”, poručio je Nusmir, koji je ove godine osvojio nagradu za najpopularniji projekt na svjetskom takmičenju start-up ideja u Danskoj sa 7.300 glasova. Njegova je ideja da se naprave male vjetroelektrane koje će svako sebi moći priuštiti. Danska princeza Mary dodijelila mu je početkom oktobra nagradu za najuspješnijeg mladog inovatora.

Zvaničnicima u Bosni i Hercegovini poručio je da počnu razmišljati dugoročno te da više ulazu u bosanskohercegovačke univerzitete. “Smatram da je za obrazovno društvo bitniji kvalitet od kvantiteta te da, stoga, država treba dati sve od sebe kako bi zadržala najbolje pojedince tako što će upravo njima omogućiti da budu budući profesori na koje se studenti trebaju ugledati”, kaže Mekić.

IVANA MATIĆ

Osim što ima prosjek ocjena deset na petoj godini Farmaceutskog fakulteta Sveučilišta u Mostaru, Ivana Matić nosi i zvanje glazbenika instrumentaliste, voli svirati klavir, igrati tenis, čitati knjige, putovati, a bavi se i zumbom. Ima 22 godine i porijeklom je iz Ljubuškog. Prethodno je u Gimnaziji “Sestara Milosrdnica” u Ljubuškom proglašena učenicom generacije, a paralelno je završila i Srednju glazbenu školu u Širokom Brijegu.

“Još od malena sam znala da želim studirati farmaciju budući da mi je mama magistar farmacije, stoga sam uz nju i njezin rad jako zavoljela ovu profesiju. Kroz srednju školu sam pokazivala veliki afinitet prema prirodnim znanostima, tako da se odluka o tome što studirati činila logičnom”, priča Ivana.

Kaže da put do uspjeha nije bio nimalo jednostavan. “Znate kako kažu: ‘Per aspera ad astra.’ Motivaciju za konstantan rad i učenje pronalazim u sebi jer pokušavam pomicati svoje granice, natjecati se sama sa sobom i u svemu što radim biti temeljita, tako da niti jedna prepreka za mene nije nesavladiva. Smatram da je znanje naše najjače oružje koje možemo iskoristiti da promijenimo sebe, a i svijet u kojem živimo”, tvrdi ova uspješna djevojka, koja bi, nakon završetka studija, voljela svoju karijeru nastaviti u znanosti.

Ivana Matić

Ivana Matić: “Ne plašite se želja koje oslušujete u svom srcu. Koliko god vam izgledale kao prevelik zalogaj, one su itekako ostvarive. Svi mi nosimo ogromnu snagu u sebi. Kušajte svoje snage, pa ćete otkriti koje talente imate. Gorući entuzijazam, podupiran nepresušnom energijom i upornošću, kvaliteta je koja najčešće čini uspjeh. Ciljajte prema Mjesecu! Čak i ako ga promašite, završit ćete među zvijezdama”

Cilj joj je upisati doktorat ili specijalizaciju iz kliničke farmacije. Kaže da bi doktorski studij voljela raditi izvan Bosne i Hercegovine jer smatra da instituti u razvijenijim evropskim zemljama mogu ponuditi više mogućnosti i kvalitetnije obrazovanje u području biomedicinskih znanosti. “Farmacija je veoma tražena struka u našoj zemlji i izvan nje, tako da mislim da svaki diplomirani magistar ima priliku pronaći odgovarajući posao, bilo u ljekarnama, biomedicinskim laboratorijima ili predstavništvima farmaceutskih tvrtki”, smatra Ivana.

Mladima, kao i svima ostalima u Bosni i Hercegovini, Ivana poručuje da najprije moraju znati što žele u životu, koji im je temeljni prioritet i konačni cilj. “Ne plašite se želja koje oslušujete u svom srcu. Koliko god vam izgledale kao prevelik zalogaj, one su itekako ostvarive. Svi mi nosimo ogromnu snagu u sebi. Kušajte svoje snage, pa ćete otkriti koje talente imate. Gorući entuzijazam, podupiran nepresušnom energijom i upornošću, kvaliteta je koja najčešće čini uspjeh. Ciljajte prema Mjesecu! Čak i ako ga promašite, završit ćete među zvijezdama”, poručuje ova mlada magistrica.

SAKIB BITIĆ

Dvadesetdvođodišnji Sakib Bitić porijeklom je iz Kaknja. Trenutno pohađa četvrtu, završnu godinu dodiplomskog studija Politehničkog fakulteta u Zenici, na odsjeku građevinarstva. "Ne treba vam neka pretjerana motivacija da ostvarite najbolji prosjek. Ja sam jednostavno student kao i svi ostali. Često improviziram na ispitima, nisam šablonac, meni i ne trebaju predavanja, ja to sve sam naučim. Poenta svega jeste da vežeš predmete, posmatraš sve s globalnog nivoa, jer sve ima vezu jedno s drugim, ništa nije uzalud. Kad to uspiješ, onda ti nauka postane prosta kao pasulj. Moraš biti i fleksibilan. Onaj ko hoće da mu naštrebaš, njemu naštrebaj, a ostalo čini logikom i zaključivanjem", kaže Sakib.

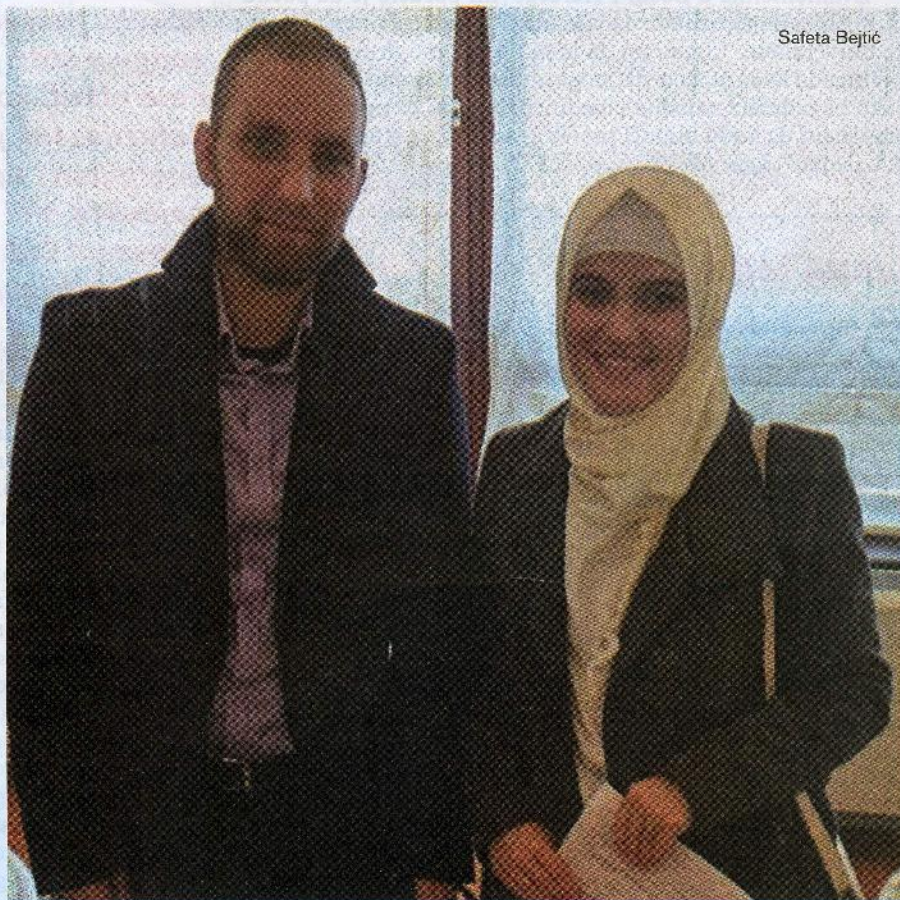
Građevinarstvo je odabrao, kako kaže, zato što je tu akumulirano najviše novca. "Fakultet ti samo treba da osiguraš sebi lagodan život. Titule okači kući na klin. Diplomu treba unovčiti, a ne da živiš kao prosjak, a kraj imena da ti piše titula. Prosjek ocjena, zapravo, nema nikakve veze s mojim budućim poslom, bitno je ono što naučiš, a ocjena je samo mjerilo znanja u datom trenutku", kaže Bitić.

Smatra da u Bosni i Hercegovini postoji ogroman potencijal u građevinarstvu. Ponuda za odlazak van zemlje je imao, ali još ništa konkretno. "Hvala Bogu, građevina je svugdje ista, tako da je širok obim moga posla. Ako se moja država, koju iskreno volim, potruđi da mi osigura najbolje uvjete za rad, svakako da bih ostao. Međutim, ako budem realan i posmatram trenutnu situaciju, ne nazire se neka perspektiva. Moje je mišljenje da trebamo formirati jaka preduzeća u Bosni i Hercegovini koja će u inostranstvu uzimati poslove i time podizati našu ekonomiju, uvoziti novac u svoju državu, a ne obrnuto kao što radimo", kaže Sakib.

Kako bi se pripremio što bolje za tržište rada, njegov sljedeći korak bit će upisivanje masterskog studija. Sakib trenira karate od osme godine i imao je dosta zapažene rezultate. "S obzirom na to da sam ponosni stipendista Fondacije 'Hastor', uključen sam u volonterske aktivnosti, a to se svodi na deset sati volontiranja s mlađim stipendistima Fondacije. Slobodno vrijeme provodim i sa svojom djevojkom, koja mi je, uz porodicu, bila iznimna podrška prethodne godine u kojoj sam ostvario zapažene rezultate te tako dobio nagradu", kaže Bitić.

Sakib Bitić

Safeta Bejić

Vlastima poručuje da investiraju novac u obrazovanje i pametne ljude. "Znanje će živjeti decenijama i donositi dobre stvari za budućnost naše djece. To je nešto čemu su me naučili moji roditelji, ali i moj stipenditor, Fondacija 'Hastor'".

SAFETA BEJTIĆ

Safeta Bejtić ima prosjek ocjena 9,17. Rodila se Bihaću 1993. godine, a trenutno je apsolvent Islamskog pedagoškog fakulteta Univerziteta u Bihaću, na Odsjeku za socijalnu pedagogiju i duhovnu skrb.

"Ovaj sam odsjek odlučila upisati promatrajući svoju okolinu i probleme s kojima se ljudi svakodnevno susreću, a koji ostaju nezamijećeni, nedovoljno prepoznati. Problemi se obično tiču pitanja ljudske egzistencije, ali i daleko su više zastupljeni problemi, nazovimo ih tako, psihičke prirode, koji su uzrok ratnih i postratnih dešavanja na ovim prostorima. Naravno, kroz studij ne stječemo znanja o rješavanju takve vrste problema, ali kroz dio duhovne skrbi uveliko možemo olakšati njihovo prevladavanje", priča Safeta.

Smatra da je biti jedan od najboljih studenata u našoj državi velika čast, ali i odgovornost. Upravo je ta odgovornost motivira na rad i učenje, kao što je motiviraju i želja za napretkom, uspjehom i boljim sutra.

"Po završetku studija, želja i plan mi je da ostanem u Bosni i Hercegovini. Svjedoci smo da se svakim danom ukazuje potreba društva za mojom strukom. Mladima želim poručiti samo to da se svaki trud na kraju isplati, jer nije važno što radite, važno je da to radite na najbolji način. Mislim da smo mi generacija promjena koja će donijeti cijelom društvu bolje sutra, nama, našoj djeci i budućim naraštajima. Također poručujem im da budu optimistični, ma koliko trenutno situacija teško izgledala, napredak je spor, ali ipak vidljiv, a i noć je najcrnja pred svitanje. Ne dopustimo da iznevjerimo one koji su svoje živote ugradili u temelje jedine nam domovine", poručuje Safeta.

SELVER PEPIĆ

Selver Pepić rođen je 1993. godine u Njemačkoj, u gradiću Buchholz in der Nordheide. U Bosni u Hercegovinu došao je 1998. godine s porodicom, te živio i odrastao u kući dede i nane u Sokolović-Koloniji na Ilidži.

Završio je osnovnu školu kao učenik generacije 2012. godine i upisao studij fizike na Prirodno-matematičkom fakultetu Univerziteta u Sarajevu, koji je završio s prosječnom ocjenom 10. Učestvovao je na brojnim takmičenjima iz fizike, osvojio bronzanu medalju na Internacionalnoj olimpijadi održanoj 2012. godine u Estoniji, te bio vođa tima ekipe Bosne i Hercegovine na internacionalnom takmičenju u Rumuniji 2014. godine.

"Kako sam već ranije planirao studirati u inostranstvu, tokom posljednje godine studija prijavio sam se na više univerziteta za masterski studij u nadi da ću biti primljen. Srećom, to se dogodilo, te sada studiram na Švicarskom federalnom institutu za tehnologiju u Zürichu (ETH Zürich). Hoću li tu ostati nakon završetka masterskog studija ili otići negdje dalje, to vam sada ne bih znao reći, ali u svakom slučaju, želim doprinijeti društvu svojim radom. Trenutno sam uključen u projekt 'Swissloop', tj. takmičenje 'Hyperloop Pod', kojem je cilj stvaranje i poboljšanje nove vrste transporta tako što se

lagane 'kapsule' kreću kroz cijevi s niskim pritiskom. Ovaj sistem već se gradi u Dubaiju, gdje će se vidjeti kolika je njegova isplativost", pojašnjava Pepić.

U slobodno vrijeme vozi bicikl ili čita knjige o raznim temama, od ekonomije do psihologije ili historije, a "rekreativno" se bavi historijom. "Još kao dijete, volio sam čitati enciklopedije i gledati dokumentarce, tako da sam se 'bavio' naukom još od malena. S fizikom sam se 'zvanično' susreo u osnovnoj školi u 7. razredu. Nastavnica je uočila da bih mogao biti dobar na takmičenjima te me uključila u sekciju fizike. Ljubav prema fizici rasla je s vremenom, a posebno se razvila u srednjoj školi", kaže Selver.

Dodaje da, bez obzira na količinu talenta koji neka osoba ima (ili nema), treba uložiti dosta rada kako bi se nešto postiglo – talent, naravno, sve može olakšati, ali sam po sebi ne vrijedi mnogo. "Slično je to nebrušenom dijamantu. Naravno, ni sam rad nije dovoljan. Potrebno je pametno raditi – postepeno povećavati težinu rada i isprobavati nove metode. Na primjer, prerađivanje stotinu zbirki zadataka istog tipa neće mnogo pomoći iako će za to biti uloženo dosta rada. Također, potrebno je dosta upornosti i volje kada se jave prepreke, poštovanja prema drugima koji se bave istim poslom, ali i poštovanja prema sebi i spremnost da se brani svoj rad i znanje – jer niko drugi za nas to neće uraditi. Potrebna je i volja za novim izazovima i novim stvarima koje treba naučiti te snaga i pribranosti da se i uspjeh i neuspjeh prihvate na pravi način. U mom slučaju bilo je manje-više ovako kako sam opisao, s tim da ranije nisam ulagao dovoljno rada i trošio sam vrijeme na nepotrebne stvari. Srećom, 'opametio' sam se na vrijeme", poručuje ovaj mladi fizičar. ■

Selver Pepić